

wych.

Miejsca sondowań i ich ilość oraz rzędne terenu zostały określone przez projektanta technologa i wytyczone metodą domiarów prostokątnych do istniejących stałych punktów terenowych. Szczegółową lokalizację sond oraz zgeneralizowane profile geologiczne przedstawiono na planie sytuacyjnym w skali 1:500, zaś przekroje geotechniczne na załączniku Nr 2. Uwaga: dla uniknięcia podwójnej numeracji wierceń etapu I i II sondowania etapu II oznaczono numerami 101 - 120.

5. WARUNKI GRUNTOWO – WODNE

5.1. Morfologia

Rejon Halinowa położony jest na granicy morfologicznej Wysoczyzny Siedleckiej i Kotliny Warszawskiej.

Obszar opiniowanego terenu leżącego pomiędzy torami PKP na północnym wschodzie i dochodzącego na południowym zachodzie do szosy Mińskiej, położony jest w rejonie prawie płaskim, łagodnie pofalowanym obszarze w granicach rzędnych około $115 \div 118$ m n.p.m.

5.2. Budowa geologiczna

W podłożu terenu do głębokości rzędu około $18/20 \div 30$ m zalegają osady czwartorzędowe reprezentowane poprzez plejstoceny gliny zwałowe i pyły oraz piaszki i żwiry pochodzenia wodnolodowcowego. Poniżej występuje strop iłów pliocenów. W strefie przypowierzchniowej do około 10 m p.p.t. pod warstwą gleby, a lokalnie także warstwy nasypów zalega seria utworów zastoiskowych powstałych z rozmycia glin morenowych, o zmiennej miąższości od 0,5 m do na ogół 2,2 m, a w nielicznych skrajnych przypadkach do około 2,7, a nawet 3,0 m.

Seria ta reprezentowana jest przez cienkie warstewki na przemian ległych piaszków w przewadze drobnoziarnistych, średniozagęszczonych (I_D ok. $0,40 \div 0,60$) przechodzących miejscami w piaszki gliniaste niekiedy na granicy glin piaszczystych oraz gliny zastoiskowe w stanie plastycznym (I_L ok. 0,35). Sporadycznie występują soczewki pyłów o charakterze namulów.